

Conte dels dos atuells.

Diu aquesta història que una vegada va viure en un poble de la Índia una aiguader. El seu ofici, tal com deveu saber, suposar o imaginar, era anar cada dia a la font a cercar aigua amb els seus dos atuells (dos recipients fets de fang) penjats a les puntes d'un pal que duia sobre les seves espatlles.

Un dels atuells però, all llarg dels anys, s'havia anat esquerdant i fent malbé, de tal manera que part de l'aigua es perdia pel camí. L'altre atuell, en canvi, era perfecte i mantenia intacte el seu contingut. I és clar, això passava cada dia.

L'atuell sense esquerdes estava molt cofoi i orgullós dels seus èxits ja que veia que era perfecte per la finalitat de dur l'aigua amunt i avall. L'altre atuell, però, se n'adonava i s'averkonyia de les seves esquerdes: és clar, per culpa seva l'aiguader perdia part de la càrrega d'aigua pel camí.

I és per això que l'atuell esquerdat un dia va dir a l'aiguader:

- Estic trist i averkonyit i em vull disculpar amb tu perquè a causa de les meves esquerdes només aconseguixes la meitat del valor que hauries de rebre pel teu treball.

L'aiguader, però, de forma sorprenent li va contestar:

- Demà, quan tornem a casa, vull que miris enrere en el camí.

L'atuell esquerdat no entenia com era que l'aiguader no estava enfadat i en canvi li havia respòs de forma tan misteriosa.

L'endemà al matí, en el camí de tornada cap a casa, l'atuell esquerdat va fer tal com l'aiguader li havia dit. Quina sorpresa! Quan va mirar enrere va veure que una llarga filera de flors de tots colors s'estenia al llarg del camí, però només per la seva banda! És clar! Les flors havien nascut i crescut gràcies a l'aigua que, cada dia, regalimava per les seves esquerdes! L'altra banda del camí era, en canvi, seca, polsegosa i sense ni un bri d'herba.

L'aiguader li va dir llavors :

- T'has adonat que les flors només creixen en la teva banda del camí? Vaig voler aprofitar les teves esquerdes i vaig sembrar llavors de flors. Cada dia les has regades i, de tant en tant, jo he pogut collir-les. Si no fossis exactament com ets, amb la teva imperfecció i les teves esquerdes, no hagués estat possible crear aquesta bellesa.

Segurament tots som atuells esquerdats per alguna banda, però penseu que sempre podem aprofitar les nostres esquerdes per a obtenir bons resultats.

Anònim hindú